

открие днаорисница, възможно да го видете наши единъ день добродѣтеленъ и добръ какъ-то во первыхъ своего царства. Увы! слѣдоваше да говори (Солиманъ) ласкатели-те го развратиха, познато ми е негово-то наклоненіе: онъ ся родилъ за да живѣе добродѣтеленъ безъ да е забиколень отъ отравны приказванія. Любимъ бы былъ даже до днешній день общій нашъ отецъ. Гнусетеса отъ неговы-те пороцы, но соуплачете го, и всяка ведно нека молиме Богове-те да я го вратятъ пакъ. Миѣ ми е тако, що-то щѣхъ да сѣкамъ себе си всеблагополучень като умокримъ съ кровь-та си тойзи престоля, ако бы могъ съ тая жертва да го вьдимъ да ся врати добродѣтеленъ и достойнъ за свое-то царство.

Слова Солиманова достигнаха до глубины-сердца Любимова. Тогда узна колко е была чиста и искренна любовь онаго мужа, и обличилъ первый путь свои-те погрѣшки. Едвамъ бѣ пріялъ това добро изволеніе почувствува негова-та бѣсота ся укротяваше, отъ коя перво ся облдаваше. Дойдоха на ума му вси-те беззаконія що бѣ учинилъ презъ свой жи-